

моуи те нѧшы прѧл, ѧ ко-
лестѧи те ни понесе.

18 Ѣ като видѧ Исуса Ѡ-
колѡ себе си многи народы,
заповѣда ѧмъ да прѧидатъ
Ѡдонѧдъ.

19 Ѣ приближи при него
Ѡдинъ книжѠбникъ, ѧ рече
мѠ: оучителю, азъ ще да
ѧдемъ по тебе, кадето да
ѧдешъ.

20 Ѣ рече мѠ Исуса: ли-
сицы те ѧматъ дѠпки, ѧ
птицы те гнѣзда: а сѧнъ
челѠвѣческѧй нема гдѣ да
си подклѠни главѧ та.

21 Ѣ дръгъ Ѡ оученицѡ те
мѠ рече: Господи, повели ми
да ѧдемъ по напредъ да
погрекѧмъ кашѧ си.

22 Ѣ Исуса мѠ рече: вѠр-
би подиръ мене, ѧ Ѡстави
мѠртвы те да погребѧтъ
мѠртовцѡ те си.

23 Ѣ влѣзе въ гемѧ та,
ѧ послѣдѠваха по него оу-
ченицѡ те мѠ.

24 Ѣ Ѡто трѠса великѧ
бѡде въ морѧ то, што се
покрѡваше гемѧ та съ дал-
ги те: а той спѧваше.

25 Ѣ приклижихасе оуче-
ницѡ те мѠ, ѧ совѣдѧха го,
ѧ рекоха: Господи, ѧзкѧви
ны, погѧнѡваме.

26 Ѣ рече ѧмъ: защо сте
страшливи малѠвѣрцы; то-
гѧва станѧ, ѧ запрети на
вѣтрове те ѧ на морѧто ѧ
бѡде тишина голѧма.

27 Ѣ чѠловѣцы те се чѡде-
ха, ѧ говорѧха: кой Ѡ тоѧ,
што ѧ вѣтрове те ѧ морѧ
то го послѣдѠватъ;

28 Ѣ като дойдѧ Ѡдонѧдъ
въ странѧ та Гергесѧнска,
срешнаха го двѧма вѣсни,
които ѧзлѧзѧха Ѡ грѠбища
та, много зѧи, што не мѠ-
жеше никой да премѧне по
Ѡнзи пѧтъ.

29 Ѣ Ѡто че ѧзвѧкаха ѧ
рекоха: що ѧмаме нѧе съ тебе
Исуса Ѡине КѠжѧй; дошелъ
си тѡка да ны мѧчишъ
предъ времѧ то.

30 Ѣ кеше далече Ѡ нѧхъ
стадо свѧнско голѧмо, което
пасеше.

31 Ѣ вѣсове те мѠ се моле-
ха, ѧ дѡмаха: ако ны ѧзгѠ-
нишъ, заповѣдай ни да
ѧдеме въ свѧнско то стадо.

32 Ѣ рече ѧмъ: ѧдете. Ѣ
Ѡни ѧзлѧзоха ѧ Ѡидѧха
въ свѧнско то стадо. Ѣ акѧе
пѡцисе сѧчко то стадо свѧн-
ско Ѡ крегѧтъ въ морѧ то,
ѧ ѧздавихасе въ водѡ те.

33 Ѣ свѧнѧре те покѧгна-
ха, ѧ като дойдѧха въ гра-
дѧтъ приказѧха сѧчко то
що се слѡчи, ѧ за вѣсни те.

34 Ѣ Ѡто сѧчкѧо градъ
ѧзлѧзна да посрѧшне Ис-
уса, ѧ като го видѧха, мо-
лиха мѠ се да ѧзлѧзе Ѡ сѧ-
нори те ѧмъ: